

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010204
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6716010204.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Adriánou Považanovou v trestnej veci obžalovaného M. L., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.09.2016 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
M. L., nar. XX.XX.XXXX V. I., K. B. I., T. Z. L. I., F.. B. XXXX/XX

je vinný, že

1/ ako zamestnanec spoločnosti C., Q..J..H., Š. XX, Q., na pozícii vodiča v období od 22.10.2014 do 26.01.2015 na doposiaľ presne nestotožnených miestach, si podľa znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou Znalex, s.r.o. Hronská 1, Zvolen, prisvojil motorovú naftu o objeme najmenej 559,15 l v hodnote 721,86 Eur zo služobného vozidla tov. zn. IVECO, ev. č. Q. a motorovú naftu o objeme najmenej 40,86 l v hodnote 50,79 Eur zo služobného vozidla zn. IVECO, ev. č. Q., ktoré mu boli zverené zamestnávateľom spoločnosťou CEDULA, s.r.o., Šamorínska 10, Senec, prevádzka Zvolen, ktoré však následne nepoužil pre potreby zamestnávateľa, ale tieto na doposiaľ na nestotožnenom mieste v okrese svojho trvalého bydliska, okres I., použil pre svoju potrebu, čím spoločnosti CEDULA, s.r.o., Šamorínska 10, Senec, IČO: 35881437, spôsobil škodu najmenej vo výške 772,65 Eur,

2/ dňa 02.02.2016 vo I., H. I., Z.. Q. XX, z bytu, v ktorom býval so svojou priateľkou, odcudzil notebook značky Asus X553MA XX534T, výr. č. G., ktorý sa nachádzal v plastovom obale pod posteľou v izbe a fotoaparát zn. Canon EOS 1100D, výr. č. XXXXXXXX, ktorý sa taktiež nachádzal pod posteľou v izbe, a to tak, že ho vybral z tašky na fotoaparát a uvedené veci založil, čím spôsobil poškodenú L. Q., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. I., F.. A. XXX/X, škodu vo výške 430,- Eur,

t e d a

v bode 1/ rozsudku
prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

v bode 2/ rozsudku
prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l

v bode 1/ rozsudku
prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona,

v bode 2/ rozsudku
prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona na ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvaťdesiatštyri) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je obžalovaný p o v i n n ý nahradiť poškodenej Ľ. Q., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. I., F.. A. XXX/X, adresa na doručovanie písomností A., A. XX, škodu vo výške 180,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd o d k a z u j e poškodenú Ľ. Q., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. I., F.. A. XXX/X, adresa na doručovanie písomností A., A. XX, so zvýškom jej nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd o d k a z u j e poškodenú spoločnosť CEDULA, s.r.o., Šamorínska 10, Senec, IČO: 35881437, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal na obžalovaného M. L. na Okresnom súde Zvolen dňa 08.04.2016 pod č. k. 2Pv 401/15/6611-18 obžalobu pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, ktorá trestná vec je vedená pod sp. zn. 4T 18/2016. Následne dňa 14.04.2016 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen pod č.k. 1Pv 75/16/6611-6 na obžalovaného M. L. obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, ktorá trestná vec bola vedená pod sp. zn. 4T 19/2016. Uznesením č. k. 4T 18/2016-759 zo dňa 26.04.2016 boli uvedené trestné veci podľa § 21 ods. 3 Tr. poriadku spojené k spoločnému prejednávaniu a rozhodnutiu a naďalej vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4T 18/2016. Na hlavnom pojednávaní prokurátor pri čítaní obžaloby z dôvodu písárskej chyby modifikoval výšku spôsobenej škody obžalovaným najmenej vo výške 772,65 Eur skutku právne kvalifikovaného ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v súlade s § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný zo skutku obžaloby právne kvalifikovaného ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, tento nespáchal. Zároveň v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo skutku obžaloby právne kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona a následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal kladne (áno). Preto súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora, poškodenej Ľ. Q. a obhajcu obžalovaného vyhlásenie obžalovaného k tomuto skutku obžaloby v zmysle § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal a v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutku právne kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona nevykonával a vykonával dokazovanie v celom rozsahu iba v súvislosti so skutkom právne kvalifikovaným ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona a dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že v spoločnosti CEDULA s.r.o. bol zamestnaný ako vodič od septembra do februára, rok už uviesť nevie. Jazdil na dvoch služobných motorových vozidlách zn. IVECO, ktoré boli podľa jeho názoru v zlom technickom stave. Najskôr jazdil motorovým vozidlo zn. IVECO ev. č. Q., ktoré asi po troch mesiacoch na jeho naliehanie u pána Q., pre chybné kúrenie na vozidle a tiež tečenie do vozidla, osobne zaviezol do ústredia firmy v Senci a odtiaľ zobral a následne asi po dobu troch mesiacov ďalej jazdil na vozidle IVECO ev. č. Q., ktoré malo byť po generálnej oprave motora a bŕzd. Niekedy koncom novembra, začiatkom decembra bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ, pričom na tomto vozidle mu boli odobraté značky a technický preukaz. Značky mu však boli vrátené na dojazd do firmy. Aj napriek odobratému technickému preukazu ho pán Q. poslal na ďalšiu jazdu na

tomto vozidle. Toto vozidlo on asi v polovici decembra na pokyn zamestnávateľa zaviezol do servisu vo I.. Potom už robil len závozníka na inom vozidle. Autá IVECA, na ktorých jazdil boli pravidelne preťažované, nemali ani nezávislé vykurovanie. Mal 2 - 3 hodiny auto naštartované, aby sa vykúrilo. Auto sa vykúrilo za pol hodinu, ale nakladalo sa od 6-tej do 9-tej hodiny, a keďže čakal aj na naloženie ostatných áut, vozidlo si vykuroval. Bežne mával 20 až 30 vykládok. Jazdil najmä po meste, asi 3-krát bol mimo I.. Motor na vozidlách nevládal, nemal ťah, auto nevládalo ísť do kopca, aj keď nebolo naložené. O všetkých jazdách sú záznamy. Po troch mesiacoch trvania jeho pracovného pomeru bol zamestnávateľom upozornený na nadspotrebu, najskôr pánom O., skladníkom a potom pánom Q., vedúcim prevádzky. Bol upozornený na to, že nemá mať ťažkú nohu. Pán O. bol s ním pár-krát ako závozník na jazdy, videl, ako to beží, že auto nevládze, je preťažené. Aj pán Q. vedel o týchto skutočnostiach. Pri zistení nadspotreby bol zamestnávateľom upozornený na škodu najskôr iba ústne, potom mu nadspotrebu vyčíslili, ale táto suma bola nereálna. Podpísal dva doklady. K predloženému listinnému dôkazu - k dohode o uznaní spôsobenej škody z č.l. 70 spisu na sumu 924,- Eur uviedol, že tento doklad podpísal dobrovoľne, bolo mu povedané, že sa jedná o poškodenie 2 ks práčok, jedna v hodnote 340,- Eur, spolu za práčky cca 700,- Eur a ostatné nafta. Túto dohodu podpísal z dvoch dôvodov, a to že nechcel prísť o prácu a preto, že je to bežná prax, pracoval na kamióne a vodičovi je sťahovaný prekročený priemer spotreby PHM. Tiež ho podpísal aj z dôvodu, že mal uzatvorenú poisťku na škodu spôsobenú zamestnávateľovi. Bol by škodu zamestnávateľovi uhradil a škodu by si bol následne žiadal od zamestnávateľa. Na jeho ústnu žiadosť mu však zamestnávateľ neposkytol žiadne podklady pre takýto postup. K druhému listinnému dôkazu - k dohode o uznaní spôsobenej škody na č.l. 71 spisu na sumu 240,- Eur uviedol, že tento podpísal nedobrovoľne, bol k tomu prinútený pánom Q., aby nemohol z firmy odísť, tento po ňom húkal, boli tam traja 40 až 50 roční chlapi, išlo o kolegov, on videl ich pohľady, tieto boli nepríčetné podľa jeho názoru. On tankoval len na ČS DKC v areáli SAD, pričom tri mesiace trvania pracovného pomeru on kartu na tankovanie nemal, a keď kartu dostal, tankoval len za prítomnosti pána O., pričom sú tam kamery. Mal dve karty, jednu vydanú na jeho meno a druhú kartu od vozidla, do ktorého tankoval. Po vložení oboch kariet do tankovacieho prístroja a zadaní PIN kódu, ktorý mal vlastný, došlo k stotožneniu vodiča a služobného vozidla a následne tankoval PHM. Bežnou praxou bolo, kým prvé tri mesiace nemal vlastnú kartu, že mu bola daná na natankovanie karta iného vodiča, ale vždy s tou kartou vozidla, do ktorého tankoval. Bolo možné použiť rôznu kartu vodiča a rôznu kartu vozidla, ako do toho, ako sa v ten moment tankovalo. Nepamätá sa, či by iný vodič tankoval do iného vozidla a na kartu, ktorá by nebola k tomuto vozidlu. Kartu vodiča mal pri sebe ten vodič, na ktorého bola vydaná, bola ako súkromný majetok. Zo stasiek vedených zamestnávateľom, ktoré písali rukou sami vodiči, bolo zrejmé, na kartu ktorého vodiča bolo natankované. Nevie vysvetliť 3-násobný rozdiel na spotrebe toho istého vozidla, keď v septembri 2014 bola spotreba u iných vodičov na tom istom vozidle 26,65 l a v novembri 2014 a keď jazdil on, bola spotreba 67,21 l. Karta vozidla sa nachádzala vždy v aute, ku ktorému bola vydaná, pri technickom preukaze. K služobným vozidlám mali všetci prístup, tieto boli pristavené v areáli SAD, boli odomknuté, kľúče sa nachádzali v regáli na stene u pána Q. v kancelárii, do ktorej mali prístup všetci vodiči. Do kancelárie pána Q. chodil, keď šiel po papiere, na počítač alebo zohriať. Niekedy sa čakalo v kancelárii na naloženie iných aut. K odstaveným služobným motorovým vozidlám, mohli mať prístup aj iné osoby mimo zamestnancov CEDULA. Potvrdil, že na jazdu služobným vozidlom chodil sám.

Svedok - poškodený F.Z. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vzhľadom na odstup času si už presne nepamätá v akom období bol obžalovaný zamestnaný v spoločnosti CEDULA s.r.o. Tento u nich pracoval ako vodič, bolo mu pridelené a tento jazdil najskôr na jednom vozidle IVECO, ktoré sa neskôr pokazilo a dali ho do opravy. Potom obžalovaný jazdil na druhom vozidle IVECO. Obžalovaný dostal dve tankovacie karty, a to jednu na meno vodiča a jednu k vozidlu, na ktorom jazdil. Vzhľadom na odstup času si nepamätá, či obžalovaný dostal hneď tankovaciu kartu, to vedie skladník pán O.. Na tankovanie sú potrebné tieto dve karty, pričom tankovanie sa pripíše vodičovi, na ktorého meno je karta vydaná a tiež na kartu vozidla, na ktorú bolo tankované. Pri priemernej spotrebe berú do úvahy koľko sa do vozidla natankuje. Vozidlo IVECO ev. č. Q. prešlo STK, bolo v dobrom stave, mohlo jazdiť. Z dôvodu používania sa na ňom robili bežné opravy brzdneho systému. Počas používania vozidla obžalovaným, či inými vodičmi, sa iní vodiči na technický stav vozidla nesťažovali. Nepamätá si, či sa sťažoval obžalovaný na technický stav vozidiel. Každý vodič mal denný záznam, ktorý obsahoval počet najjazdených km, tankovanie PHM v litroch, pečiatky od firiem, kde sa tovar vykladá. Vodič tento záznam denne odovzdával a oni ich spracovávali raz do mesiaca. U obžalovaného zistili pri prvom spracovaní podkladov nadpriemernú spotrebu, celkovo to bolo za mesiac 60 litrov. Po tomto zistení si obžalovaného zavolať do svojej kancelárie, kde mu túto skutočnosť oznámil, bolo pred svedkom F. O.. Obžalovaný mu vtedy povedal, že má ťažkú nohu a tiež sa priznal, že naftu odcudzil. Následne podpísal uznanie

dlhu, ktoré on vyhotovil. Netuší už prečo nie je na tomto uznaní spôsobenej škody uvedený dátum. K listinnému dôkazu na č.l. 70 na sumu 924,- Eur uviedol, že táto suma zahŕňala len cenu odcudzenej nafty. K tvrdeniu obžalovaného, že táto suma mala zahŕňať aj škodu za poškodenie dvoch kusov práčok, uviedol, že toto nebolo do tejto dohody o uznaní spôsobenej škody zahrnuté. Čo sa týka práčok každý vodič mal aj svoju poistku, toto však riešil pán Homola, nie on. Obžalovaný si bol vedomý, že v tomto uznaní dlhu je len nafta a tento uznal dlh aj pred pánom O.. Ďalej potvrdil, že sa občas stalo, že auto bolo preťažované, ich firma expedovala tovar podľa podkladov a z uvedených hmotností toho pre ktorého bola táto služba realizovaná. Ak bola uvedená nižšia hmotnosť, ako bola skutočná váha tovaru, toto sa zistilo len pri prípadnej policajnej kontrole. Vozidlá enormne však preťažované neboli. Potvrdil, že na spotrebu určite vplýva aj vykurovanie vozidla. Uznanie spôsobenej škody z č.l. 71 sa týkalo vozidla IVECO Q.. Aj vtedy obžalovaný priznal, že má nadspotrebu z dôvodu, že si zobral naftu. Tento doklad obžalovaný dobrovoľne podpísal. Poškodený poprel, že by obžalovaného nejakým spôsobom nenútil k jeho podpísaniu, nekričal na neho. Aj pri tomto bol vtedy prítomný F. O., T. T. H. A., ktorý u nich pracuje ako vodič a ktorý ho tiež v prípade potreby zastupuje. Kľúče od služobných motorových vozidiel sa nachádzajú v jeho kancelárii, každý vodič mal svoju poličku. Vodič si zodpovedal za to, či bolo vozidlo zamknuté. Jemu nikto nenahlásil odcudzenie tankovacej karty od služobného motorového vozidla, či tankovacej karty vodiča a ani neoprávnené zobrať kľúčov od služobného vozidla. Nadspotrebu na služobných motorových vozidlách zverených obžalovanému zistili na základe denných záznamov a následného elektronického spracovania. Vozidlo sa používalo v spoločnosti niekoľko rokov, vedeli aká je jeho bežná spotreba. Priemerná spotreba bola stanovená zo spotreby predchádzajúcich rokov, z bežnej praxe na konkrétnom vozidle, podľa toho, koľko sa do vozidla natankovalo a koľko sa prejazdilo. Spotreba bola 18,5 l/100 km a keďže obžalovaný povedal, že jazdí po meste, tak mu túto spotrebu zvýšili na 20 l/100 km. Do zvýšenej spotreby na 20 l započítali nielen jazdu obžalovaného po meste, ale aj kúrenie vozidla. Dohody o uznaní spôsobenej škody z č. l. 70, 71 spisu pripravoval on, jeden alebo dva dni potom, čo pri spracovaní podkladov prišli na nadspotrebu u obžalovaného. Splátky dlhu boli obžalovaným realizované záškami zo mzdy, nevie však koľko obžalovaný z dlhu splatil, nezobral si k tomu na hlavné pojednávanie podklady. Nevie, či v uplatnenom nároku náhrady škody v sume 1.164,- Eur je započítaná nejaká splátka. Od obžalovaného sa nepokúšali vymôcť škodu aj mimo tohto trestného konania. Pri výpočte skutočnej spotreby vychádzali z evidencie vedenej obžalovaným, ktorú následne porovnávali, čo bolo zistené elektronicky o tankovaní. Obžalovaný zobral vozidlo, evidoval koľko si natankoval, koľko km spravil a na konci mesiaca mal mať plnú nádrž. Pri stanovení mesačného priebehu km sa bralo do úvahy, čo obžalovaný napísal do stasky. U obžalovaného išlo však o extrémnu spotrebu v porovnaní so spotrebou s inými vodičmi. Nakládka sa prevádzala tak, že záležalo o aký mesiac išlo, aká bola teplota, ak bola zima vodič si natočil asi 10 minút potom vypol motor. Na nakládku sa čakalo do pol hodiny. Vozidlo IVECO ev. č. SCXXXDA nemalo v novembri 2014 technické závady, vie, že turbo bolo funkčné. V období november - december 2014 mali 10 - 15 vozidiel, naraz sa však nakladá 6 áut. Dochádzka obžalovaného bola taká, že chodil spravidla na 7.00 hod, kedy už na rampe nikoho nebolo, takže nie je pravda, že by čakal na nakládku 2 hodiny.

Z konfrontácie vykonanej na hlavnom pojednávaní medzi obžalovaným a svedkom-poškodeným F. Q. vyplýva, že poškodený zotrval na svojej výpovedi. Obžalovaný, ktorý vo svojej pôvodnej výpovedi na hlavnom pojednávaní súvisiacej s dohodou o úhrade spôsobenej škody z č. l. 70, najskôr tvrdil, že túto dohodu ho poškodený F. Q. prinútil podpísať, aby nemohol z firmy odísť, avšak pri konfrontácii uviedol, že táto mu bola predložená spolu s výpoveďou.

Svedok F. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v súčasnej dobe pracuje v spoločnosti CEDULA ako Q. - L.. V rokoch 2014 - 2015 pracoval v tejto spoločnosti ako Q., pomáhal aj s vykladaním a nakladaním áut jednotlivým šoférom. Obžalovaného pozná z práce, boli kolegovia. Vie, že u obžalovaného sa zistila nadmerná, neskutočná spotreba PHM. On sa s obžalovaným nerozprával o nadmernej spotrebe PHM, vie, že to s ním riešil pán Q.. On bol prítomný keď sa to zistilo. Spomína si, že pán Q. to prvý krát potom, ako sa na to prišlo najskôr telefonicky oznámil obžalovanému, potom po návrate obžalovaného na pracovisko sa to následne riešilo u pána Q. v kancelárii. Q. upozornil obžalovaného na vysokú nadspotrebu s tým, že nech sa to neopakuje. Nepamätá si, čo na to povedal obžalovaný. Postupom času sa však znovu zistila u obžalovaného vysoká nadspotreba. Robia sa stasky, ktoré sa spracovávajú, zadávajú sa do počítača, ktorý to prepočíta, aby sa vedelo, aká je skutočná spotreba. Toto sa následne zasielalo na centrálu do Senca. Spotreba je rôzna, určite väčšia, keď je vozidlo naložené, ako keď je prázdne. Ale u obžalovaného bola zistená skutočne vysoká nadspotreba. Nakolko aj po prvom upozornení pánom Q. bola u obžalovaného ďalej zistená vysoká nadspotreba, bol ešte raz pri

tom v kancelárii pána Q., kde sa to riešilo. Q. sa pýtal obžalovaného ako to chce riešiť, keďže toľko nafty chýbalo. Q. predložil obžalovanému na podpis objem škody spôsobenej nadmernou spotrebou, tento doklad obžalovaný podpísal, dokonca tam bolo obžalovanému ponúknutý splátkový kalendár. K tej nadspotrebe obžalovaný uvádzal, že je zima a nejaké blbosti, že jazdí po meste. Obžalovaný sa tomu splátkovému kalendáru potešil. Pri tomto bol vtedy prítomný aj pán A.. Potom, čo bol obžalovaný upozornený na nadspotrebu, nevie, či to bolo už po tom prvom upozornení, alebo až po tom ďalšom, na pokyn pána Q. on chodil tankovať vždy s obžalovaným. Boli dve karty na tankovanie, jedna k vozidlu, ktorá musela byť vždy vo vozidle, do ktorého sa tankovalo, táto karta bola vystavená k vozidlu, teda že patrila k tomuto vozidlu a jedna karta, ktorá bola vystavená na meno vodiča. On mal vlastnú skladovú kartu. Nespomína si už, či keď chodil tankovať s obžalovaným, tankoval na túto skladovú kartu, alebo sa použila na tankovanie karta vystavená na obžalovaného. Toto všetko by malo byť napísané na staske. On po natankovaní podpísal obžalovanému stasku, a to natankované litre. Nespomína si, či bola obžalovanému odobratá jeho osobná karta na tankovanie. Tankovanie prebehlo tak, že on mal na starosti obsluhu terminálu za použitia tak karty vodiča, ako aj karty vozidla. Koľkokrát bol s obžalovaným tankovať je uvedené na staskách, mohlo to byť asi 10-krát. Nevie, či v tomto čase vznikla u obžalovaného nadspotreba. Nevie presne po akú dobu obžalovaný pracoval ako vodič spoločnosti CEDULA. Vlastnú kartu vodiča na tankovanie sa on snažil vybaviť vodičom čo najskôr po nástupe vodiča do firmy. Nevie však od kedy mal obžalovaný vlastnú kartu. Kým nemal obž. vydanú vlastnú kartu, chodil s obžalovaným tankovať on. Už si presne nespomína aké vozidlá mal obžalovaný pridelené. Nevie sa vyjadriť či boli u obžalovaného zo strany spoločnosti CEDULA realizované nejaké zrážky zo mzdy.

Svedok H. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v spoločnosti CEDULA je zamestnaný už 10 rokov ako V. a súčasne zástupca vedúceho dispečera pána Q.. Túto funkciu tam zastával aj v čase, keď tam pracoval obžalovaný. Má vedomosť o nadspotrebe u obžalovaného, ale toto riešil pán Q.. On sa s pánom Q. o tom rozprával, tento mu oznámil, že u obžalovaného bola zo stasiek zistená nadspotreba. Nevie, nepamätá si to presne kedy bola nadspotreba u obžalovaného zistená. Nebol prítomný pri riešení nadspotreby obžalovaného pánom Q. s obžalovaným. Bol privolaný pánom Q., ktorý zavola aj pána O. a obžalovaného, vtedy dal pán Q. obžalovanému papiere, a to výpoveď obžalovanému, dôvod výpovede on však nevie a nejaké papiere aj s nadspotrebou, tieto on však nevidel. Obžalovaný sa k týmto papierom žiadnym spôsobom nevyjadril, len si ich prečítal a následne ich dobrovoľne podpísal. Komunikácia pri podpisovaní týchto papierov bola normálna. On sa s obžalovaným o nadspotrebe nerozprával. Vie, že na vozidlách, na ktorých jazdil obžalovaný, jazdili pred tým aj iní vodiči, ale títo neprekročili limit stanovený na toto vozidlo a podľa typu motora. Mali na to určené tabuľky. Spotreba sa však dá vyrátať podľa toho koľko sa natankuje a koľko na tom prejde vozidlo km. Na tankovanie mali dve karty, jedna bola k vozidlu a druhá na vodiča. Obžalovaný chodil najskôr tankovať sám a až po vzniku nadspotreby chodil tankovať s pánom O., kedy presne to bolo, nevedel uviesť. On nemá vedomosť o tom, kedy bola obžalovanému karta vodiča odovzdaná a kedy mu bola prípadne odobratá a ani, či boli obžalovanému zrealizované nejaké zrážky zo mzdy.

Znalec Ing. Peter Škripko na hlavnom pojednávaní zotrval na obsahu a záveroch písomného znaleckého posudku č. 99/2016 zo dňa 30.03.2016 vypracovaného znaleckou organizáciou ZNALEX s.r.o., Zvolen z odboru: Doprava cestná, odvetvie: Odhad hodnoty cestných vozidiel, Technický stav cestných vozidiel, Nehody v cestnej doprave, na ktorého obsah a závery sa zároveň odvolal a podľa ktorého vychádzal zo skutočnej priemernej spotreby oboch vozidiel IVECO Q. T. Q. za obdobie rok dozadu. Pri výpočte nadspotreby obžalovaného vychádzal z maximálnej skutočnej spotreby u vozidla Q. v mesiaci september 2014 26,65 l/100 km a u vozidla IVECO Q. z mesiaca november 2014 22,91 l/100 km. V tejto skutočnej maximálnej spotrebe pohonných hmôt na predmetných vozidlách, na ktorých jazdili iní vodiči, nie obžalovaný, vypočítal 20 % za prevádzky mimoriadnej výbavy vozidla alebo 30 % za prevádzky mimoriadnej výbavy a poruchy vozidla. Dňa 11.02.2016 bola prevedená obhliadka motorových vozidiel uvedených motorových vozidiel v priestoroch autorizovaného servisu so zameraním na zistenie technického stavu motora. Tento bol zisťovaný pomocou diagnostiky riadiacej jednotky, ktorou neboli zistené žiadne závady na motore. Vo výpise z histórie riadiacej jednotky motora boli zistené závady na turbodúchadle motora na vozidlách, ale v nezistenom čase. Priemerná skutočná spotreba z predložených dokladov vozidla v záznamoch o prevádzke vozidla ev. č. Q. za sledované obdobie je 20,57 l/100 km a vozidla ev. č. Q. je 19,318 l/100 km. Obžalovaný jazdil na vozidle ev. č. Q. v mesiaci november 2014 a mal priemernú mesačnú spotrebu 67,21 l/100 km. Na vozidle ev. č. Q. jazdil v mesiaci december 2014 a mal priemernú mesačnú spotrebu 32,08 l/100 km. Pri prevádzkovaní vozidla na spotrebu pohonných hmôt má vplyv používanie externých zariadení, ventilátorov, vyhrievanie skiel atď., ktoré môžu zvýšiť spotrebu pohonných hmôt maximálne o 20 %. Zvýšené hodnoty nadspotreby boli

získané z autorizovaného servisu Iveco Zvolen na základe praktických skúseností získaných pri oprave vozidiel zhodného typu. Maximálna spotreba vozidla ev. č. Q. mohla byť pri dobrom technickom stave 31,98 l/100 km a vozidla ev. č. Q. 27,492 l/100 km. Na zvýšenie spotreby má najvyšší vplyv núdzový režim chodu motora (nefunkčné turbodúchadlo motora), ktoré môže zvýšiť spotrebu maximálne až o 30 %, lebo motor vzhľadom na nefunkčnosť turbodúchadla nedosahuje požadovaný výkon motora pri optimálnej spotrebe a požadovaný výkon motora je dosiahnutý zvýšenou spotrebou pohonných hmôt. Maximálna spotreba vozidla ev. č. Q. mohla byť pri núdzovom režime motora 34,645 l/100 km a vozidla ev. č. Q. 29,783 l/100 km. Nadspotreba vozidla ev. č. Q. bola vypočítaná ako rozdiel medzi skutočnou priemernou spotrebou vozidla v mesiaci november 2014 a najväčšej skutočnej spotreby za sledované obdobie zvýšenej o 20 %: pri dobrom technickom stave 67,21 l/100 km - 31,98 l/100 km = 35,23 l/100 km. Nadspotreba vozidla ev. č. Q. bola vypočítaná ako rozdiel medzi skutočnou priemernou spotrebou vozidla v mesiaci november 2014 a najväčšej skutočnej spotreby za sledované obdobie zvýšenej o 30 % - núdzový režim motora: pri núdzovom režime motora 67,21 l/100 km - 34,645 l/100 km = 32,565 l/100 km. Pri skutočnej maximálnej spotrebe vozidla ev. č. Q. zvýšenej o 20 % je priemerná spotreba 31,98 l/100 km. Pri tejto spotrebe by v sledovanom období v mesiaci november 2014 pri ubehnutých 1 717 km bola nadspotreba 604,91 l. Pri skutočnej maximálnej spotrebe vozidla Q. v núdzovom režime motora zvýšenej o 30 % je priemerná spotreba 34,645 l/100 km. Pri tejto spotrebe by v sledovanom období mesiac november 2014 pri ubehnutých 1 717 km bola nadspotreba 559,15 l.

Nadspotreba vozidla ev. č. Q. bola vypočítaná ako rozdiel medzi skutočnou priemernou spotrebou vozidla v mesiaci december 2014 a najväčšej skutočnej spotreby za sledované obdobie zvýšenej o 20 %: pri dobrom technickom stave 32,08 l/100 km - 27,492 l/100 km % = 4,588 l/100 km. Nadspotreba vozidla ev. č. Q. bola vypočítaná ako rozdiel medzi skutočnou priemernou spotrebou vozidla v mesiaci december 2014 a najväčšej skutočnej spotreby za sledované obdobie zvýšenej o 30 % - núdzový režim motora: pri núdzovom režime motora 32,08 l/100 km - 29,783 l/100 km % = 2,297 l/100 km. Pri skutočnej maximálnej spotrebe vozidla ev. č. Q. zvýšenej o 20 % je priemerná spotreba 27,492 l/100 km. Pri tejto spotrebe by v sledovanom období mesiac december 2014 pri ubehnutých 1 780 km bola nadspotreba 81,64 l. Pri skutočnej maximálnej spotrebe vozidla Q. v núdzovom režime motora zvýšenej o 30 % je priemerná spotreba 29,783 l/100 km. Pri tejto spotrebe by v sledovanom období v mesiaci december 2014 pri ubehnutých 1 780 km bola nadspotreba 40,86 l. Poškodený vychádzal pri vyčíslení nadspotreby z priemernej spotreby vozidla 20 l/100 km, ktoré vyčíslenie je podľa znalca dobré, po spočítaní priemernej spotreby ostatných vodičov okrem obžalovaného od apríla 2013 do novembra 2014 u vozidla IVECO Q. a za obdobia marec 2014 až február 2015 u vozidla IVECO Q.. Vychádzal z maximálnej skutočnej spotreby zhodného vozidla, tak ako to uviedol v znaleckom posudku (čl. 40-42 spisu). V 30-tich %, ktoré vzal do úvahy sú zahrnuté funkcie prídavných zariadení - kúrenie, ventilátor, ohrievanie okien a zníženie výkonu motora, napr. zhoršený výkon motora. Technika jazdy má vplyv na zvýšenej spotrebe vozidla, presne to však vyčísliť nevie, nemá s tým praktické skúsenosti. Čo sa týka nadspotreby 20 % a 30 % vychádzal z údajov autorizovaného servisu, kde boli vozidlá diagnostikované. Zameral sa na závady na motore. Údržba nemá priamy vplyv na okamžitú spotrebu, ale má vplyv na vznik závad a závada má vplyv na zvýšenie spotreby. Pri motorových vozidlách uvedených v obžalobe je možné prečerpávanie PHM priamo z nádrže, ak nie je nádrž vybavená ochranou hrdla nádrže. V čase ohliadky vozidiel, tieto nemali túto ochranu. Podľa vyjadrenia poškodeného na hlavnom pojednávaní tieto vozidlá mali zátku na zabezpečenie proti krádeži, ale chýbalo sitko, ktoré malo zabrániť manipulácii s PHM, teda ochrana proti krádeži PHM nebola funkčná.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie v zmysle § 269 Tr. poriadku čítaním aj ďalších listinných dôkazov zo spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/18/2016, a to najmä zápisnice o trestnom oznámení (č.l. 1-2), evidenčných kariet vozidiel (č.l. 55-60), dohôd o uznaní spôsobenej škody (č.l. 70, 71), dohody o hmotnej zodpovednosti (č.l. 72), dohody o skončení pracovného pomeru (č.l. 74), záznamu o prevádzke vozidla (č.l. 75), výplatných lístkov za 01/2015 a 02/2015 (č.l. 76-77), protokolov o technickej kontrole vozidla (č.l. 78-79), pracovnej zmluvy (č.l. 80-82), záznamov o prevádzke vozidla (č.l. 83-114), medzinárodných nákladných listov a záznamov šoférov (č.l. 115-392), úložných listov (č.l. 393-736), priemernej ceny PHM na Slovensku (č.l. 737), trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen č.k. 4T/190/2012-87 zo dňa 19.10.2012 (č.l. 61), správ o povesti na obžalovaného (č.l. 731-741), odpisu registra trestov obžalovaného (č.l. 742, 840), výpisov z účtu CEDULA s.r.o. (č.l. 813-815), mzdových listov (č.l. 816-817), výplatných listín (č.l. 818), knihy jász od 01.11.2014-31.11.2014 (č.l. 827-838), odpovede na lustráciu v registri priestupkov obžalovaného (č.l. 839), oznámenia spoločnosti CEDULA s.r.o. ku kamerovým záznamom (č.l. 847-848) a zo spisu Okresného súdu Zvolen pôvodne vedeného pod sp. zn. 4T/19/2016 v súvislosti s výrokom o treste a náhrady škody, najmä potvrdenia o vrátení

veci notebook ASUS (č.l. 40), písomného potvrdenia o výške škody (č.l. 41), ako aj obsahu ostatného spisového materiálu.

S poukazom na zistený skutkový stav, súd nevyhovел návrhu obhajcu obžalovaného na doplnenie dokazovania pribratím znalca, ktorý sa na základe znaleckého skúmania odborne vyjadrí ku spotrebe nákladných motorových vozidiel továrenskej značky IVECO ev. č. Q. a ev. č. SC587CJ, najmä akou mierou sa na zvýšení spotreby podieľa nedostatok vodičskej praxe a neskúsenosť vodiča a preťaženosť vozidiel pri rozvoze tovaru v meste, pretože rozsah vykonaného dokazovania a už vo veci vykonané znalecké dokazovanie, súd považoval za dostatočné.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po zhodnotení jednotlivých dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku a to jednotlivo, tak i v ich súhrne, mal súd potom vinu obžalovaného M. L. zo skutkov 1/ a 2/ rozsudku za preukázanú.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznal len spáchanie skutku 2/ rozsudku, ku ktorému urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku. Čo sa týka skutku 1/ rozsudku v prípravnom konaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal, pričom na hlavnom pojednávaní spáchanie tohto skutku poprel.

Zo zabezpečených listinných dôkazov je zrejmé, že obžalovaný bol od 22.10.2014 do 26.01.2015 na základe pracovnej zmluvy zamestnaný v spoločnosti CEDULA s.r.o., Šamorínska 10, 903 01 Senec, IČO: 35 881 437 ako vodič. Výpoveďou samotného obžalovaného mal súd preukázané, že tento na jazdy služobnými vozidlami v čase keď mu tieto ako vodičovi boli pridelené, chodil sám. Zo záznamov o prevádzke vozidla IVECO ev. č. Q. za mesiac november 2014 (č. l. 75, 97) a vozidla IVECO ev. č. Q. za mesiac december 2014 (č. l. 75, 85) sú zrejmé tak jednotlivé trasy jazdy obžalovaného, počet najazdených kilometrov, celkom natankované množstvo pohonných hmôt, celková spotreba, priemerná spotreba, normovaná spotreba, začiatkový a konečný stav pohonných hmôt za obdobie november a december 2014, kedy na predmetných vozidlách jazdil obžalovaný.

Obžalovaný sa bránil tým, že obidve služobné motorové vozidlá IVECO boli v zlom technickom stave, boli pravidelne preťažované, podľa neho motor nevládal ťahať do kopca ani keď vozidlo nebolo naložené. Vozidlá nemali ani nezávislé vykurovanie a počas čakania na naloženie mal 2 až 3 hodiny vozidlo naštartované. Bežne mával 20 až 30 vykládok, pričom jazdil najmä po meste, asi 3-krát bol mimo Zvolena. Najskôr jazdil na motorovom vozidle zn. IVECO ev. č. Q., ktoré asi po troch mesiacoch pre chybné kúrenie a tiež tečenie do vozidla, zaviezol do ústredia firmy v Senci a následne asi po dobu troch mesiacov ďalej jazdil na vozidle IVECO ev. č. Q., ktoré malo byť po generálnej oprave motora a bŕzd a na ktorom mu boli niekedy koncom novembra, začiatkom decembra policiou odobraté značky a technický preukaz a ktoré asi v polovici decembra na pokyn zamestnávateľa zaviezol do servisu vo Zvolene. Potom robil už len závozníka na inom vozidle. On tri mesiace trvania pracovného pomeru kartu na tankovanie nemal. Keď ju dostal, tankoval len na čerpacej stanici DKC v areáli SAD, za prítomnosti O.. Tiež uviedol, že bolo bežnou praxou, kým prvé tri mesiace nemal vlastnú kartu, že mu bola daná na natankovanie karta iného vodiča, ale vždy s kartou vozidla, do ktorého tankoval. Bolo možné použiť rôznu kartu vodiča a rôznu kartu vozidla, ako do toho, ako sa v ten moment tankovalo. Následne potvrdil, že kartu na tankovanie vydanú na meno vodiča, mal pri sebe len tento vodič, bola ako jeho súkromný majetok. Nepamätal si ani, či by iný vodič tankoval do iného vozidla a na kartu, ktorá by nebola k tomuto vozidlu. Karta vozidla sa nachádzala vždy v aute, ku ktorému bola vydaná, pričom k služobným vozidlám mali všetci prístup, tieto boli pristavené v areáli SAD, boli odomknuté. Kľúče od služobných vozidiel sa nachádzali na policike na stene u F. Q. v kancelárii, do ktorej mali prístup všetci vodiči. K odstaveným služobným motorovým vozidlám mohli mať prístup aj iné osoby mimo zamestnancov spoločnosti CEDULA. Čo sa týka nadspotreby na túto bol zamestnávateľom upozornený po troch mesiacoch trvania jeho pracovného pomeru najskôr ústne skladníkom pánom Homolom, potom vedúcim prevádzky F. Q., pričom bol upozornený na to, že nemá mať ťažkú nohu. Potom mu nadspotrebu vyčíslili, táto suma bola však nereálna. Hoci potvrdil, že podpísal dva doklady o uznaní spôsobenej škody, škoda vo výške 924,- Eur však zahŕňa poškodenie 2 ks práčok v hodnote cca 700,- Eur a naftu. Uznanie spôsobenej škody na uvedenú sumu podpísal dobrovoľne z dôvodu, že nechcel prísť o prácu, je to tiež bežná prax, keď vodičovi je sťahovaný prekročený limit a mal tiež uzatvorenú poisťku na škodu spôsobenú zamestnávateľovi. Doklad o uznaní spôsobenej škody na sumu 240,- Eur však podpísal nedobrovoľne, bol k tomu prinútený Mariánom Suriakom, a to aby nemohol z firmy odísť, tento po ňom húkal a boli tam traja jeho kolegovia, ktorých pohľady boli podľa neho nepríčetné.

Súd však takto postavenú obranu obžalovaného považoval za účelovú, so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, ako aj prípadnému trestu, ktorý mu hrozil.

Obrana obžalovaného bola vyvrátená najmä výpoveďou svedka poškodeného F. Q., ktorý potvrdil, že obžalovanému, ktorý bol v spoločnosti CEDULA, s.r.o. zamestnaný ako vodič, boli pridelené počas trvania pracovného pomeru na používanie dve služobné vozidlá zn. IVECO, pričom tento jazdil najskôr na jednom vozidle zn. IVECO, ktoré sa neskôr pokazilo, bolo dané do opravy a z uvedeného dôvodu mu bolo pridelené druhé vozidlo zn. IVECO. Už pri prvom elektronickom spracovaní denných záznamov, ktorý obsahoval počet najazdených km, tankovanie pohonných hmôt v litroch, pečiatky od firiem, kde sa tovar vykladal, ktoré záznamy obžalovaný denne odovzdával, bola u obžalovaného zistená nadspotreba za mesiac 60 litrov na zverenom mu služobnom motorovom vozidle. Priemerná spotreba bola stanovená zo spotreby predchádzajúcich rokov, z bežnej praxe na konkrétnom vozidle, podľa toho, koľko sa do vozidla natankovalo a koľko sa prejazdilo. Spotreba bola 18,5 l/100 km, pričom obžalovanému z dôvodu jazdy po meste a aj zohľadnení kúrenia vozidla bola táto zvýšená na 20 l/100 km. Na nakládku sa čakalo do pol hodiny. Vozidlo IVECO ev. č. Q. nemalo v novembri 2014 technické závady, turbo bolo funkčné. Po zistení nadspotreby túto skutočnosť obžalovanému pred svedkom F. O. oznámil, pričom obžalovaný to odôvodňoval tým, že má ťažkú nohu, tiež sa priznal, že naftu odcudzil a následne aj podpísal dohodu o uznaní spôsobenej škody. Dohoda o úhrade škody vo výške 924,- Eur zahŕňala len cenu odcudzenej nafty. Čo sa týka škody spôsobenej obžalovaným v súvislosti s práčkami, každý vodič mal aj svoju poisťku, pričom toto riešil pán O.. Obžalovaný za prítomnosti pána O. a H. A. dobrovoľne uznal a podpísal dohodu o úhrade spôsobenej škody aj za mesiac december 2014 vo výške 240,- Eur, kedy tiež priznal, že má nadspotrebu z dôvodu, že si zobral naftu. Splátky spôsobenej škody boli obžalovaným realizované zrážkami zo mzdy, nevie však aká suma spôsobenej škody bola už obžalovaným uhradená. Podľa poškodeného mu nikto nenahlásil odcudzenie tankovacej karty od služobného motorového vozidla, či tankovacej karty vodiča a ani neoprávnené zobrať kľúčov od služobného vozidla.

Výpoveď poškodeného podporuje aj výpoveď svedkov F. O. a H. A., ktorí zhodne potvrdili, že u obžalovaného bola zistená vysoká nadspotreba. Ostatní vodiči, ktorí pred obžalovaným jazdili na tých istých vozidlách neprekročili stanovený limit na tieto vozidlá. Zistenú nadspotrebu riešil s obžalovaným F. Q.. F. O. mal byť pri tom prítomný dva krát, už si však presne nespomína, ako obžalovaný pri prvom upozornení túto nadspotrebu zdôvodňoval. Pri ďalšom riešení tejto nadspotreby F. Q. predložil obžalovanému na podpis objem škody spôsobenej nadmernou spotrebou, ktorý doklad obžalovaný podpísal, pričom obžalovanému bol ponúknutý splátkový kalendár. K nadspotrebe vtedy obžalovaný uvádzal, že je zima, jazdí po meste a iné. Pri tomto bol vtedy prítomný aj H. A.. Už si však nespomínal kedy presne on chodil tankovať s obžalovaným a kedy presne bola táto nadspotreba u obžalovaného zistená. Podľa H. A. on bol prítomný keď boli F. Q. obžalovanému predložená výpoveď, pričom nevedel z akého dôvodu bola obžalovanému daná výpoveď a tiež nejaké papiere aj s nadspotrebou, o aké papiere však konkrétne išlo uviest' nevedel, on ich nevidel. Obžalovaný sa k týmto papierom žiadnym spôsobom nevyjadril, len si ich prečítal a následne ich dobrovoľne podpísal. Táto komunikácia pri podpisovaní týchto papierov prebiehala normálne.

V neposlednom rade bola vina obžalovaného preukázaná na základe záverov prijatých vo vypracovanom znaleckom posudku znaleckej organizácie ZNALEX s.r.o., Zvolen a výpoveďou znalca Ing. Petra Škripka na hlavnom pojednávaní, ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že z predložených dokladov vozidiel, a to podľa záznamov o prevádzke vozidiel, priemerná skutočná spotreba vozidla IVECO ev. č. Q. za sledované obdobie bola 20,57 l/100 km, pričom obžalovaný mal v mesiaci november 2014 na tomto vozidle priemernú mesačnú spotrebu 67,21 l/100 km. Priemerná skutočná spotreba vozidla IVECO ev. č. Q. bola 19,318 l/100 km, pričom obžalovaný mal v mesiaci november 2014 na tomto vozidle priemernú mesačnú spotrebu 32,08 l/100 km. Pri výpočte nadspotreby obžalovaného znalec vychádzal z maximálnej skutočnej spotreby u vozidla Q. v mesiaci september 2014 26,65 l/100 km a u vozidla IVECO Q. v mesiaci november 2014 22,91 l/100 km. Maximálna spotreba pri zohľadnení používania externých zariadení, ventilátorov, vyhrievanie skiel atď., ktoré môžu zvýšiť spotrebu pohonných hmôt maximálne o 20 %, mohla byť pri dobrom technickom stave vozidla ev. č. Q. 31,98 l/100 km, pričom pri tejto spotrebe by v sledovanom období v mesiaci november 2014 pri ubehnutých 1 717 km bola nadspotreba 604,91 l. Maximálna spotreba pri zohľadnení používania externých zariadení, ventilátorov, vyhrievanie skiel atď., ktoré môžu zvýšiť spotrebu pohonných hmôt maximálne o 20 %, mohla byť pri dobrom technickom stave vozidla ev. č. Q. 27,492 l/100 km, pričom pri tejto spotrebe by v sledovanom období v mesiaci december 2014 pri ubehnutých 1 780 km bola nadspotreba 81,64 l.

Maximálna spotreba vozidla ev. č. Q. pri zohľadnení funkcie prídavných zariadení - kúrenia, ventilátora, ohrievania okien a zníženie výkonu motora, zhoršeného výkonu motora, nefunkčného turbodúchadla, ktoré môžu zvýšiť spotrebu pohonných hmôt maximálne o 30 %, teda pri núdzovom režime motora, mohla byť 34,645 l/100 km, pričom pri tejto spotrebe by v sledovanom období v mesiaci november 2014 pri ubehnutých 1 717 km bola nadspotreba 559,15 l. Maximálna spotreba vozidla ev. č. Q. pri zohľadnení

funkcie prídavných zariadení - kúrenia, ventilátora, ohrievania okien a zníženie výkonu motora, zhoršeného výkonu motora, nefunkčného turbodúchadla, ktoré môžu zvýšiť spotrebu pohonných hmôt maximálne o 30 %, teda pri núdzovom režime motora, mohla byť 29,783 l/100 km, pričom pri tejto spotrebe by v sledovanom období v mesiaci december 2014 pri ubehnutých 1 780 km bola nadspotreba 40,86 l.. Obhliadka vozidiel pri znaleckom dokazovaní bola zameraná na zistenie technického stavu motora, pričom v čase obhliadky neboli zistené žiadne závady na motore. Pri motorových vozidlách IVECO, ktoré boli pridelené na používanie obžalovanému bolo možné prečerpávanie pohonných hmôt priamo z nádrže, ak nebola nádrž vybavená ochranou hrdla nádrže, pričom podľa vyjadrenia poškodeného tieto vozidlá mali zátku na zabezpečenie proti krádeži, ale chýbalo sitko, ktoré malo zabrániť manipulácii s pohonnými hmotami, teda ochrana proti krádeži pohonných hmôt nebola funkčná. Ďalšie skutočnosti o spáchaní trestného činu tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku mal súd tiež preukázané listinnými dôkazmi pre uznanie viny obžalovaného, najmä zápisnicou o trestnom oznámení (na č.l. 1-2 spisu) podaného na Obvodnom oddelení PZ Zvolen F. Q., Z.. XX.XX.XXXX, za spoločnosť CEDULA, s.r.o. Šamorínska 10 Senec, X. I., B. XX na M. L., Z.. XX.XX.XXXX, o skutočnostiach odcudzenia pohonných hmôt z vozidiel, ktoré mu boli pridelené za účelom výkonu funkcie vodiča v ich spoločnosti; záznamami o prevádzke vozidiel (na č. l. 75, 83-114); dohodami o úhrade spôsobenej škody obžalovaným vo výške 924,- Eur a vo výške 240,- Eur formou splátok (na č. l. 70-71 spisu), z ktorých vyplýva, že obžalovaný sa zaviazal poškodenej spoločnosti Cedula s.r.o. uhradiť spôsobenú škodu vo výške 924,- Eur formou splátok vo výške 150,- Eur a škodu vo výške 240,- Eur za december 2014 formou splátok vo výške 120,- Eur, ktoré plne korešpondujú so zisteným skutkovým stavom a ostatnými vykonanými dôkazmi v danej veci.

Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie a na základe všetkých opísaných skutočností mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného v bodoch 1/ a 2/ skutkovej vety tohto rozsudku, pričom tento skutkový stav súd ustálil v súlade s vykonaným dokazovaním a to tak v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní. Súd po vyhodnotení všetkých dôkazov po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného:

- v bode 1/ rozsudku ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko je nesporné, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba narušil záujem spoločnosti na ochrane vlastníctva veci, nakoľko si prisvojil cudziu vec (motorovú naftu zo služobných vozidiel), ktorá mu bola ako vodičovi zamestnávateľom CEDULA, s.r.o., Šamorínska 10, Senec zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Na základe znaleckým posudkom vyčíslenej nadspotreby, bola vychádzajúc z priemernej ceny pohonných hmôt Slovensko podľa Štatistického úradu SR (č. l. 737) obžalovaným prisvojená a následne použitá pre svoju potrebu motorová nafta, ktorá mu bola pôvodne zverená pre potreby zamestnávateľa, a to zo služobného vozidla zn. IVECO, ev. č. Q. o objeme najmenej 559,15 l, vyčíslená na hodnotu 721,86 Eur (t. j. 559,15 l x priemerná cena nafty za mesiac november 2014 1,291 €) a motorová nafta zo služobného vozidla zn. IVECO, ev. č. Q. o objeme najmenej 40,86 l, vyčíslená na hodnotu 50,79 Eur (t. j. 40,86 l x priemerná cena nafty za mesiac december 2014 1,2431 €).

- v bode 2/ rozsudku ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko je nesporné, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba narušil záujem spoločnosti na ochrane vlastníctva veci, nakoľko si prisvojil cudziu vec (notebook značky Asus X553MA XX534T, výr. č. G. a fotoaparát zn. Canon EOS 1100D, výr. č. XXXXXXXX patriaci L. Q., Z.. XX.XX.XXXX) tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Jeho zavinenie ku skutkom 1/ a 2/ rozsudku je dané priamym úmyslom (dolus directus) podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Tr. zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Tr. zákonom.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd z odpisu z registra trestov zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 2 krát súdne trestaný, z toho 1 krát sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený a naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/190/2012 zo dňa 19.10.2012, právoplatným dňa 29.11.2012, uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, avšak súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Zvolen sp. zn. 3T/160/2012. Obžalovaný bol od roku 2012 priestupkovo postihnutý 4 krát za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona (účinného od 01.01.2006), pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery, ako aj možnosti jeho nápravy a aj na to, do akej miery sa konanie páchatela priblížilo k dokonaniu trestného činu, okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že u obžalovaného nebola zistená žiadna v jeho prospech svedčiacia poľahčujúca okolnosť. Súd u obžalovaného zistil jednu v jeho neprospech svedčiacu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona a to, že spáchal viac trestných činov.

Po zohľadnení všetkých kritérií majúcich význam pre uloženie druhu a výmery trestu, po dôslednom vyhodnotení osoby obžalovaného, súd za účelom zabezpečenia nápravy a prevýchovy obžalovaného z hľadiska individuálnej a aj generálnej prevencie pred páchaním ďalšej trestnej činnosti, uložil obžalovanému podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona (trestná sadzba na 2 roky) s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona § 37 písm. h/ Tr. zákona (odsúdenie za dva trestné činy), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona (zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3, t. j. na 8 mesiacov), úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona podmiennečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov.

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa zákona účinného v čase jeho spáchania, v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Tr. zákona.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody poškodená L. Q., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. I., F. A. XXX/X, adresa na doručovanie písomností A., A. XX, vo výške 300,- Eur z titulu odcudzenia jej fotoaparátu, pričom súd vychádzajúc z písomného potvrdenia ako vyčíslenia vzniknutej škody zo dňa 10.02.2016 z č. I. 41 nemal žiadne pochybnosti týkajúce sa nároku na náhradu škody z titulu odcudzenia obžalovaným fotoaparátu zn. Canon EOS 1100D, výr. č. XXXXXXXX5 avšak len vo výške 180,- Eur. Vzhľadom na uvedené, keď obžalovaný zodpovedá za spôsobenú škodu v súlade s ustanovením § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, súd uložil obžalovanému povinnosť poškodenej L. Q. uhradiť škodu v celkovej výške 180,- Eur a so zvyškom nároku na náhradu škody túto poškodenú odkázal na občianske súdne konanie.

Taktiež si v adhéznom konaní uplatnila nárok na náhradu škody poškodená spoločnosť CEDULA, s.r.o., Šamorínska 10, Senec, IČO: 35881437 v celkovej výške 1.164,- Eur, a to z titulu neoprávneného si prisvojenia pohonných hmôt, pričom z dôvodu, že splnomocnený zástupca poškodeného F. Q. sa na hlavnom pojednávaní nevedel vyjadriť, či bola realizovaná splátka zrážkou zo mzdy obžalovaného v zmysle dohody o uznaní spôsobenej škody a z listinných dôkazov - mzdových listov obžalovaného predložených poškodenu spoločnosťou, nie je zrejmé, čo všetko zahŕňajú zrážky zo mzdy obžalovaného a ani či boli tieto zrážky skutočne aj zrealizované, pričom ďalšie dokazovanie v tejto časti by presiahlo potreby trestného konania, súd preto poškodenú spoločnosť CEDULA, s.r.o. podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

S poukazom na takto zistený skutkový stav, riadiac sa pritom hore citovanými právnymi úvahami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku.)

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.